13/09/2022

Premieră la Radio România Cultural: Piesa de teatru radiofonic „Dionisie Erhan – Vlădica cel Sfânt al Unirii”

Teatrul Național Radiofonic de la Radio România Cultural prezintă marți seară, de la ora 19:00, în premieră absolută, piesa „Dionisie Erhan – Vlădica cel Sfânt al Unirii. Întruparea şi Împărtăşirea Sfinţeniei”. Spectacolul este realizat în colaborare cu Teatrul Național „Mihai Eminescu” din Chișinău.

Viaţa şi lucrarea Sfântului Dionisie Erhan constituie obiectul celor două scenarii radiofonice, intitulate: Dionisie Erhan – Vlădica cel Sfânt al Unirii şi Dionisie Erhan – Întruparea şi Împărtăşirea Sfinţeniei, primul având accentul pe perioada dinainte de Marea Unire de la 1918, cel de-al doilea pe intervalul de timp de la alegerea sa ca episcop până la trecerea la cele veşnice.

Cele două spectacole-document, realizate după aceste scenarii, vor fi difuzate în premieră absolută marți, 13 septembrie 2022, de la ora 19:00, la Radio România Cultural și sâmbătă, 17 septembrie 2022 – Dionisie Erhan – Vlădica cel Sfânt al Unirii, respectiv sâmbătă, 24 septembrie 2022 – Dionisie Erhan – Întruparea şi Împărtăşirea Sfinţeniei, de la ora 23:00, la Radio România Internațional 2.

Spectacolul va fi ascultat și sâmbătă, 17 septembrie, de la ora 14:00, în Sala Antract a Teatrului Național „Mihai Eminescu” din Chișinău, în cadrul Reuniunii Teatrelor Naționale Românești, ediția a VII-a.

Scenariul radiofonic: Ion-Costin Manoliu

Regia artistică: Petru Hadârcă

Distribuție: Valentin Zorilă, Diana Decuseară, Anatol Durbală, Dan Melnic, Ghenadie Gâlcă, Mircea Constantinescu, Marcelo Cobzariu, Daniel Tudorică, Adrian Păduraru, Petru Hadârcă, Constantin Florescu, Alexandru Nedelcu, Alexandru Pleșca, Ana Tkacenko, Ioan Pavel, Ion-Costin Manoliu. Regia de montaj: Dana Lupu. Regia de studio: Milica Creiniceanu. Regia muzicală: Patricia Prundea. Regia tehnică: ing. Mirela Georgescu. Redactor și coordonator de proiect: Magda Duțu.

Moaștele acestui sfânt au fost găsite, în mod providențial în 2018, Anul Centenar al Marii Uniri, cu ocazia lucrărilor de restaurare a Bisericii „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” a Mănăstirii Suruceni.

În memoria contemporanilor săi rămăsese drept Episcopul Sfânt al Unirii, un mare propovăduitor al valorilor creştine şi naţionale, stareţ al Mănăstirii Suruceni, senator în primul parlament al României Întregite (1918), episcop al României Mari.

„Încă din timpul vieţii sale pământeşti, personalităţi ale culturii româneşti precum Nicolae Iorga, Octavian Goga, Gala Galaction sau Nichifor Crainic, ori mari luptători pentru dezrobirea Basarabiei ca Ion Pelivan, Pantelimon Halippa, Ion Buzdugan sau Ion Inculeţ, au lăsat mărturie scrisă despre Episcopul care a ştiut să unească glasul duhului cu glasul sângelui, adeverind că au cunoscut un îndumnezeit”, transmite Agenția Rador.

Scurtă biografie
Sfântul ierarh s-a născut în satul Bardar, judeţul Lăpuşna, Basarabia, cu numele de botez Dimitrie. Părinţii n-au putut să-i asigure plata pentru şcoală, deşi îi descoperiseră înzestrările: o minte ageră, un suflet curat, o credinţă puternică. La 15 ani a intrat ca frate la Mănăstirea Suruceni, unde a fost tuns în monahism

(1890) cu numele Dionisie.

Cunoştinţele teologice, istorice şi literare le-a cules şi le-a adâncit singur, citind cu nesaţ cărţile aduse clandestin de peste Prut şi marea teologie rusă, aflată într-un moment de culme la sfârşitul secolului 19.

A devenit apoi ieromonah (1904) şi stareţ al mănăstirii (1906), cultivând limba şi duhul românesc în mănăstire, într-o perioadă în care presiunea pentru rusificare era destul mare.

În anii 1917-1918, a fost un susţinător al Unirii Basarabiei cu România.

În 1918, Arhimandritul Dionisie Erhan a fost ales Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Chişinăului, apoi, din 1933, Episcop de Cetatea-Albă-Ismail. A fost un îndrumător luminat al credincioşilor, înzestrând eparhia sa cu o tipografie, un orfelinat, cu ateliere de pictură şi ţesătorie naţională; a zidit biserici noi, lăsând în sufletele celor care l-au cunoscut, sentimentul unui vlădică sfânt.

În 1940-1941, după ocuparea Basarabiei de către armata sovietică, pentru scurt timp a deţinut Scaunul Episcopal de la Curtea de Argeş. În septembrie 1941, s-a întors la Chişinău, de unde a plecat la Domnul la 17 septembrie 1943.

Sursa foto: Ziarul Lumina / Fototeca Ortodoxiei Românești

basilica.ro